

Справаздача аб дзейнасці Шклоўскай раённай арганізацыі ГА "Таварыства беларускай мовы імя Ф. Скарыны ў 2017 годзе

У 2017 годзе праведзена наступная работа:

1. 15 студзеня адбылося сумеснае паседжанне раённага таварыства ТБМ і грамадзянскай ініцыятывы "Шклоўскі магістрат" на тэму: "Шклоў Магдэбургскі". Былі заслушаны даклады: "Магдэбургскае права - традыцыі і сучаснасць", з якім выступіў кандыдат гісторычных навук Ігар Пушкін, горад Марілёў; "Шклоўская і Марілёўская Ратушы - падабенства і адметнасць лёсу", з якім выступіў кандыдат гісторычных навук Аляксандр Агееў, горад Марілёў, "480 год з дня нараджэння Яна Хадкевіча (1537-1579) - уладара Шклова", з якім выступіў краязнавец Аляксандр Грудзіна. Па выніках пасе-

джання прыняты зварот да старшыні Шклоўскага раённага Савета дэпутатаў "Аб інфармацыйнай дошкі на шклоўскай ратушы ў памяць аб наданні г. Шклову Магдэбургскага права". 2 ліпеня адбылася адпаведная ўрачыстасць з нагоды ўсталявання інфармацыйнай дошкі на будынку ратушы.

2. 28 студзеня сябры таварыства А. Грудзіна, Р. Кастусёў, П. Мігурскі прынялі ўдзел у Міжнароднай навуково-практычнай канферэнцыі "Ад Магдэбургскага права да сучаснага самакіравання",

якая прыйшла ў Марілёве. У зборнік навуковых прац канферэнцыі "Ад Магдэбургскага права да сучаснага самакіравання", ПКАУ "Марілёўскі маладзёжны цэнтр", Грамадзянская ініцыятыва "Грамадскі магістрат", Марілёў, 2017 год уключана паведамленне А. Грудзіны "Магдэбургскага права і адраджэнне ратушы ў Шклове".

3. 18 лютага адбылося сумеснае паседжанне раённага таварыства ТБМ і грамадзянскай ініцыятывы "Шклоўскі магістрат" на тэму: "Рэлігійныя

ўплывы на Беларусі праз люстэрка Шклова". Былі заслушаны даклады: "Вытокі веравызнання на Шклоўшчыне", Хрысціянскія храмы Шклова", З гісторыі Спаса-Праабражэнскай царквы", з якім выступіў краязнавец М. Кучарэнка, А. Грудзіна, Л. Осіпаў.

4. 22 сакавіка сябар таварыства А. Грудзіна прыняў ўдзел у раённай канферэнцыі, якая адбылася ў Шклоўскім гісторычна-краязнавчым музеі пад называй "Шклоўшчына рэлігійная: гісторыя і традыцыі", дзе выступіў з паведамленнем "З гісторыі ўніяцкіх храмаў Шклова".

5. 31 сакавіка па запрашенні раённай арганізацыі ТБМ і грамадзянскай ініцыятывы "Шклоўскі магістрат" Шклоўскі раён наведаў беларускі пісьменнік Уладзімір Арлоў. Адбыліся дзве сустэречы пісьменніка з жыхарамі Шклоўшчыны. Напачатку ў Александрыйскай школе, потым у грамадскім цэнтры "МОСТ". Присутныя мелі магчымасць задаць аўтару свае

пытаць і атрымаць аўтограф. 6. 14 красавіка ў горадзе Марілёве на выніковым паседжанні грамадскага праекту "Узел жизни" была прадстаўлена кніга пад называй "Узел жизни", Могилев, 2017 год, у якую таксама ўвайшлі краязнавчы даследванні па гісторыі яўрэйскай грамады Шклова сябры таварыства А. Грудзіны.

7. 25-26 траўня сябры таварыства А. Грудзіна і П. Мігурскі прынялі ўдзел у Міжнароднай канферэнцыі "Нацыянальны ўніверсітэт" у 21 стагоддзі: місія і вылікі", скліканай па ініцыятыве ТБМ і Аргкамітэта ўніверсітэта "Альбартутэнія".

9. Праведзены некалькі беларускамоўных экспкурсій для турыстычных груп.

10. Ад імя раённай арганізацыі ТБМ агучаны прывітальнікі і ўручаны падарункі сябру ТБМ Рыгору Кастусёву ў суязі з 60-годдзем з дня нараджэння.

11. Асобныя матэрыялы сяброву таварыству: Л. Анціпенкі, А. Грудзіны, Р. Кастусёва, П. Мігурскага грамадска-палітычнага, літаратурнага і гісторычна-краязнавчага кірунку друкаваліся ў газеце ГА "Таварыства беларускай мовы імя Ф. Скарыны" "Наша слова", а таксама ў выданнях: раённай газеце "Ударны фронт", рэгіянальным інтэрнэт-партале www.6tv.by "Марілёўскі рэгіён" і іншых беларускіх інтэрнэт-выданнях.

12. Сабраны і пералічаны фінансавыя ахвяраванні на дзейнасць ГА "Таварыства беларускай мовы імя Ф. Скарыны".

*Старшыня Шклоўскай раённай арганізацыі ТБМ
А. Грудзіна.*

Мовы Зачараванай краіны

Якія асацыяці можа выклікаць назва амерыканскага штата Нью-Мексіка? Магчыма, старажытная палеайдзейскія культуры; сучасныя плямёны карэнных амерыканцаў: апачы, наваха і пузбла; іспанскія каланіяльныя паселішчы; Дзікі Захад і яго стралкі (напрыклад, Білі Кід і Пет Гэрэт). А магчыма, Лос Аламас ці гарадок Разузл, дзе (па чутках) разбілася лятаючая талерка (прыхадзены увекавечаны на гарадской пячатцы)? Не дзіўна, што мянушка штата - Краіна зачаравання.

Менавіта ў сталіцы гэтага штата, горадзе Санта-Фэ (у перакладзе з іспанскай - Святая Веры) я выступіў гэтым летам з невялікай прамовай прадзінансці Таварыства беларускай мовы. У межах Программы міжнародных візітаў Дзяржэпарламента ЗША я прайходзіў стажыроўку па тэме "Захаванне культурнай і гісторычнай спадчыны". Дэлегацыя адмыслоўца з Беларусі наведала шэраг з найбольш выбітных месцаў краіны з пункту погляду захавання гісторычна-культурных каштоўнасцяў. Вопыт, назапашаны ў гэтай паездцы, варты цэлага цыклу нарысаў, якія, я спадзяюся, неўзабаве будуць апублікаваныя.

Падчас шматлікіх сустэречай мне не раз даводзілася распавяданьці пра нашу Таварыства і пра моўную ситуацыю ў Беларусі спецыялістам. А вось у Санта-Фэ арганізаторы візу загадзі запрасілі на сустэречу з беларусамі ўсіх ахвотных. У нашай краіне часам выказываюцца, маўляю, някепска было б заснаваць у нас нешта кшталту беларускамоўнай рэзервациі. На гэтым фоне можа падацца сімвалічным, што сустэреча прайходзіла ў Музее індзейскіх мастацтваў і культуры Нью-Мексіка другі пасля Аляксікі штат пракэнце карэнных амерыканцаў у агульнім складзе насельніцтва. Дарэчы, быў я і ў супраўднай рэзервациі, пра што будзе асобы расповед. Дык вось, баяюся, што таўкі ўзроўню палітычнай і эканамічнай самастойнасці тут дасягнуць будзе цяжкавата.

У выступе я распавею пра асноўныя накірункі нашай дзейнасці і паказаў карткаметражку пра курсы беларускай мовы, якую знялі на замову Таварыства.

Дарэчы, штат Нью-Мексіка ўяўляе цікавасць у плане моўнай разнастайнасці. Толькі 63,5% насельніцтва размаўляюць дома толькі на англійскай мове, 28,7% - на іспанскай, 4,1% - на мове наваха.

Частка іспанамоўных размаўляе на асобым Новамексіканскім дыялекце іспанскай мовы. Гэты дыялект захоўвае рысы іспанскай мовы каланіяльнага перыяду, а таксама мае шмат

16 стагоддзя.

Даследчыкі спрачаюцца, ці можна назваць гэты штат афіцыйна двухмоўным. Хаця ў канстытуцыі 1912 года ніводная мова не называецца афіцыйнай, там пропісаны, што ўсе законы павінны публікавацца на англійскай і на іспанскай мовах. Гэта палажэнне дзейнічала першыя 20 год, а потым мусіла быць перыядычна прымацца наноў, што рабілася да 1949 года. Але і зараз заканадаўства змяшчае палажэнні, скіраваныя на падтрымку іспанскай мовы. Констытуцыя гарантует кожнаму права займаць пасаду, удзельнічаць у выбарах і быць прысяжным, без залежнасці ад таго, валодае ці не чалавек англійскай ці іспанскай мовай. Констытуцыя гарантует забеспечэнне прафесійнай кампетэнцыі настаўнікаў як у англійскай, так і ў іспанскай мовах. Праекты паправак у канстытуцыю публікуюцца на дзвюх мовах, таксама як і ўсе матэрыялы, што датычаць выбараў.

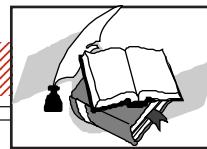
У 1906 годзе амерыканскі ўрад прапанаваў аўяднаць дзве тэрыторыі: Нью-Мексіка і Арызону ў адну. Гэта выклікала пратэсты ў пераважна англамоўнай Арызоне, жыхары якой не захадзелі аўяднанівацца з двухмоўнай тэрыторыяй, дзе веданне англійскай не было абавязковым, каб напрыклад, займаць афіцыйную пасаду. І сёня заканадаўства Арызоны скіравана на падтрымку менавіта англійскай мовы. У прыватнасці, настаўнікам з моцным акцэнтам не дазваляюць працаваць з людзьмі, якія вывучаюць англійскую мову - яны могуць вярнуцца да выкладання толькі па праходжанні адмысловага курса па канкрэтнай відаўлення.

Наадварот, заканадаўства Нью-Мексіка гарантует фінансавае забеспечэнне для двухмоўнага звязчайна англійскіх і іспанскіх ці англійско-амерыканскіх полікультурнага наўчання ў школах штата. Яшчэ ў 1989 годзе заканадаўствы штата першымі ў краіне прынялі так званую Рэзоляюцыю "Англійская мова +". Гэты дакумент-дэкларацыя зацвітвае, што пазіцыі англійскай мовы ў ЗША не патрабуюцца да выкладання толькі па праходжанні адмысловага курса па канкрэтнай відаўлення.

Дарэчы, штат Нью-Мексіка ўяўляе цікавасць у плане моўнай разнастайнасці. Толькі 63,5% насельніцтва размаўляюць дома толькі на англійскай мове, 28,7% - на іспанскай, 4,1% - на мове наваха.

Частка іспанамоўных размаўляе на асобым Новамексіканскім дыялекце іспанскай мовы. Гэты дыялект захоўвае рысы іспанскай мовы каланіяльнага перыяду, а таксама мае шмат

Святары - у цэнтры адраджэнцкіх працэсаў

Пісменнік Аляксей Карпюк у сваім рамане "Данута" стварыў эпізадычны вобраз маладога каталіцкага святара, шляхетнага і разумнага, які ўтрупнены, што народ можна перамяніць праз адукацыю і культуру, а не праз рэвалюцию і бунт.

"Перада мной сядзеў сімпатычны інтэлігент. Чорная сутана была на ім добра адпраставаная і чысцоткая, а край белага і бліскучага ад крухмалу каўніра прыемна гарманіраваў з шыяй маладога і дужага мужчыны. Твар у ксяндза быў старана паголены, прычоска ўкладзена во лас у волас, загарэлы адкрыты лоб, а карыя вочы глядзелі на мене смела і разумна, закліканы да ішчырасці." Шаноўны пане, - прамовіў ксёндз, - не праз нівеліроўку і бунтарства нам трэба ісці. Трэба дапамагаць касцёлу ачысціць людзей ад прыроднага бруду."...

(А. Карпюк.)

Сёння каталіцкія святары ў больш за 350 парафіях Беларусі нясуць прыгожае беларускія слова ў народ, Божае слова. Пра фармацыю маладых святароў і іх служэнне мы пагутарылі з рэктарам Пінскай Міждыяцэзіяльнай вышэйшай духоўнай семінарыі імя св. Тамаша Аквінскага, ксендзам Андрэем Рылкам.

- Ксёндз-рэктар, колкі студэнтаў вучаца сёня ў Вашай семінарыі? Адкуль яны паходзяць?

У нас навучаецца 20 будучых святароў на розных курсах. Калі маладыя людзі адчуваюць у сваім сэрцы пакліканне, яны прыходзяць да нас у Пінскую семінарыю. Яны паходзяць з самых розных куточкаў Беларусі: ад Белавежскай пушчы да мяжы са Смаленшчынай, ад Піншчыны да Віцебшчыны. У гэтым - добрая разнастайнасць, што яны паходзяць з розных мясцін. Небайдонна заўажыць, што Гарадзеншчына мае сваю духоўную семінарыю. Пасля шасці гадоў сумеснага навучання і фармавання будучыя святары становіцаць, сапраўды, як родныя браты, наведваюць адзін аднаго, падтрымліваюць, і ў гэтым - вялікае багацце.

Быў такі перыйд, калі здавалася, што ў нас не стае хлопцаў, якія рашаюцца на такое сур'ёзнае, складанае пакліканне, бо нялёгка поўнасцю

даверыць свае жыццё Божай справе, пасвяціцца служэнню цалкам. Сучаснай маладзі часта не хапае адгэдзін прынцып такое сур'ёзнае рапшэнне на ўсё жыццё. Пры розных маладэвых спатканнях мы можам заўажыць, што ёсць шмат такіх юнакоў, якія адчуваюць пакліканне да святарства, але пры гэтым яны маюць многа страхаў. Мы цэнтры тых, хто верны гэтаму пакліканню, і іх важна падтрымліваць. У гэтым годзе, сярод тых, хто паступіў, маем некалькі семінарыстаў пасля службы ў войску, а таксама тых, якія прыйшлі пасля заканчэння ўніверсітэтаў.

- Ці ёсць у Вас курс па беларускай мове і літаратуре?

- Абавязкова. Першыя два гады навучання. Ёсць спецыяльны прадмет, які называецца "Беларуская культура", дзе мы дапамагаем студэнтам пазнамёницца з багаццем беларускай культуры.

- Дзе будучыя святары папаўняюць свой досвед?

- На прыканцы вучобы нашы выпускнікі атрымліваюць пасвячэнне ў дыяканы. Праз паўгода-год яны атрымліваюць святарскае пасвячэнне. Пасля шасці год навучання ім, у першую чаргу, патрабна практыка. Біскуп кіруе дыякану і новапасвеченых святароў да старэйшых і больш дасведчаных у душпастырстве, каб тэя дапамаглі маладым увайсці ў іх спецыфічную працу, навучыць правільна паступаць у розных складаных сітуацыях, якія сустракаюцца ў служэнні.

Зазвичай святары-пачаткоўцы скіроўваюцца ў некалькі парошы, служачы ў кожнай на 1-2 гады, што дае магчымасць папрацаваць у розных рэгіёнах краіны, у маленъкіх і вялікіх супольнасцях, набіраючыся досведу працы з дзеткамі і з моладдзю, і са старэйшымі. Першыя гады - гэта шматбаковая практика.

Кожны семінарист на заканчэнне вучобы здабывае ступень магістра тэалогіі. Тым, хто выказаў асаблівую здольнасць ў навуковай працы, біскуп прапануе працягніць навучанне, і яны едуть у каталіцкі ўніверсітэт, які мы маем у Еўропе: у Італіі, Аўстрый, Францыі ці Польшчы. Там яны атрымліваюць ступень доктара тэалогіі, права, філасофіі ці іншых навук, каб пасля праца-

ваць у навуковым і акадэмічным асяроддзі. Так мы атрымоўваем высокакваліфікованых выкладчыкаў.

- Восеннюю гэтугода Нацыянальная бібліятэка перадала семінары 21 том факсімільнага ўзнаўлення твораў Францішка Скарыны.

- Для нас гэта быў вялікі гонар, што Нацыянальная бібліятэка Беларусі сярод усіх устаноў, якім былі ўручаны гэтыя кнігі, перадала іх і нашай семінарыі. Я прымаў гэты дарунак і асабіста дзякаўлюючы дырэктору бібліятэкі Раману Сцяпанавічу Матульскому. Спадар Раман пажадаў, каб маладыя святары былі знаёмы з багаццем спадчыны Францішка Скарыны. 500-годдзе кнігавыдання на Беларусі, якое пачалося з Бібліі - гэта пэўны знак. Важна, каб мы памяталі пра тое, што Францішак Скарына мог выбраць любую іншую кнігу ці іншага аўтара, а ён выдаваў, пісаў прадмовы і разважанні менавіта да Бібліі.

Таму варта беларускай культуры зноў вярнуцца да Божага слова, якое так захапляла нашага першадрукара. Факсімільнае выданне "Кніжная спадчына Францішка Скарыны" выстаўлена ў бібліятэцы семінарыі ў ўчытальнай зале, і семінарысты з вялікай цікавасцю прыходзяць пазнамёницца з гэтым выданнем.

- Святарам, напэўна, трэба быць вельмі дасведчаным і падрыхтаваным, каб дапамагаць маладзі вырашыць іх няпростыя праblems?

- Святарскі досвед паказвае, што маладзь перадусім цніць шчырасць. З маладдзю трэба быць шчырым. Моладзь трэба шчыра любіць, не чакаючы ад іх нічога. Жадаць ім добра. Бацькі часам любяць дзяцей эгаістичнай любоўю, чакаючы чагосьці ўзамен. Калі ж да маладзі праяўляюць шмат шчырай дабрыні, цэнечы кожнага з іх як унікальную асобу, дар Божы, і не прыціскаць іх, тады яны адкрываюцца. Моладзь бывае змучаная тым, што дарослыя ад іх пастаянна чагосьці чакаюць і патрабуюць. Важна, каб яны адчуваюць, што ад іх не столькі патрабуюць, колькі жадаюць падзяліцца цікавым і карысным досведам, прыгэтым нічога не навязваючы, але сведчачы ўласным прыкладам. Гэта адкрывае іх на тое, каб яны началі слухаць і цаніць людзей старэйшага пакалення, адкрываліся на аўтарытэты. Святы Ян Павел II часта паўтараў, што трэба ўмесьці слухаць маладзь.

- Ксёндз Андрэй, раскажыце, калі ласка, трошакі пра сябе і свой досвед. Адкуль Вы самі родам, дзе вучыліся? Хто паспрыяў Вашаму пакліканню да святарства, хто паслужыў для Вас прыкладам?

- Я родам з памежжа гісторычнай Піншчыны і Случчыны, з гэтак званых "коласаўскіх мясцін". Вырас у Ганцавіцкім раёне, дзе пачынаў сваю

професійную і літаратурную творчасць наш післяр - Якуб Колас.

Маё дзяцінства і юнацтва быў вельмі моцна звязаны з мясцовай творчай інтэлігенцыяй, якая гуртавалася пры літаратурна-этнаграфічнай спадчыне Коласа. Крушэнне атэстычнай сістэмы супрадаваджалася пошукам каранёў, чагоці вечнага і сапраўднага. Наша сям'я пачала гарніцца да Касцёла. Прыклад мясцовага каталіцкага святара - шчырага, надзвычай інтэлігентнага і адкрытага - быў для мене важным імпульсам да таго, каб пасці таксама гэтым шляхам: несці людзям Божае святыя праўды, годнасці, вечных і сапраўдных каштоўнасцей. Так я закончыў Гарадзенскую вышэйшую духоўную семінарыю, атрымаў святарскае пасвячэнне, служыў у парафіях Берасцейскай вобласці.

- Раскажыце, калі ласка, як Вы вучыліся на філософскім факультэце ў Люблинскім каталіцкім універсітэце імя Яна Паўла II. Якая была тэма Вашага дактарата?

- Пасля некалькіх гадоў душпастырскай працы ў парафіях, кардынал Казімір Свентак запрапанаваў мне працягніць навучанне ў Люблинскім каталіцкім універсітэце. Там я скончыў спачатку магістратуру, а пасля - дактарантуру на філософскім факультэце. Тэма майго дактарата - даследванне сутыкнення каталіцкай сістэмы адукацыі з новымі антыхрысціянскімі пlyniamі ў єўрапейскай філософії, пачынаючы з часоў французскай рэвалюцыі.

- Сёня Каталіцкі Касцёл вядзе працу з сем'ямі, праводзіць духоўную практикаванні, сужанская сустэрэчы, семінары ў абарону жыцця.

- Праца з сем'ямі вельмі важная. Сучасныя єўрапейскія супольнасці адчуваюць крýзіс сям'і з прычынамі наступствіў грамадскіх ідэалогій, якія мы перажывалі ў XX стагоддзі. Лібералізм б'е моцна па сям'і. Калі нешчаслівай сям'я, то і нешчаслівай дзеці выходзяць з такай сям'і. Таму Касцёл прыкладае вялізарны намаганні, каб падтрымаць сям'ю, каб дапамагчы бацькам, каб муж з жонкай былі шчасліві і дзеці у іх былі шчасліві. Тут патрэбна рознабаковая дапамога: маральна, духоўна, психалагічна, матэрыйльна. Касцёл у гэтым кірунку робіць вельмі шмат.

Папа Францішак звяртае ўвагу на тое, каб мы не спыняліся толькі на душпастырстве здаровых і веруючых сем'яў. Мы живём ў такім свеце, дзе існуе вялікая колькасць разбітых сужанстваў, вялікая колькасць разведзеных, тых, хто жыве ўжо ў наступным шлюбі або перажывае пакинутасці і самоту. Вядома, што з пункту гледжання Божых

запаведзя ў яны маюць шматлікія праблемы і страхи. У іх ёсць сумневы, ці жывуць яны ў Божай ласцы, ці, можа, яны адкінутыя Касцёлам. У іх ёсць спакуса ўцікаць ад Бога, бо кожны напамін пра Яго - гэта выклік іх сумленню. Мы са сваім боку павінны ім дапамагы. Можа, яны паводле некіх царкоўных/касцельных/юрыдычных норм не могуць жыць ўсёй паўнатой практыкання веры, прымаць св. Камунію (Прычастце), але гэта не значыць, што яны не могуць у іншых спраўах рэалізоўваць сябе як хрысціяне. Мы стараемся не замыкаць веру толькі да такіх "ідэальных" вернікаў, а выйсці насустрэч тым, якія, можа, найбольш патрабуюць дапамогі і падтрымкі, якія заблытаць ў сваім жыцці.

- Новыя медыцынскія тэхналогіі патрабуюць падыходу святара, каб распознаны, што ёсць карыснага, а што ёсць дрэннага.

- Сапраўды, гэта вельмі важна. Мы ведаєм, што камерцыялізацыя ўваходзіць у медыцыну і гэта вельмі небяспечна. Некаторыя фармацэўтычныя фірмы і канцэрны выкарыстоўваюць рэкламны бізнес і маркетынг, каб узбагаціцца за кошт препаратаў, якія на самай справе шкодныя або, прынамсі, сумнёўныя ў сваёй эфектыўнасці. Яны маніпулююць страхамі людзей, заклапочаннасцімі здароўем. Касцёл выступае супраць такіх маніпуляцыйных і амаральних структур, якія, карыстаючыся клопатам пра здароўе, прапануюць метады лячэння або препаратаў, якія служаць не аздараўленню чалавека, але ўзбагачэнню фармацэўтычных фірм.

Існуюць пэўныя ідэалогіі, якія пужаюць людзей міфам пра пагрозу перанаселенасці планеты, тым самым у імя скарачэння колькасці насельніцтва яны прапануюць аборты, кантрацепцыю, з'яназію. Гэта шлях у нікуды. Наадварот, трэба бараніць жыццё і годнасць кожнага чалавека як найсвяцейшую каштоўнасць на зямлі.

- Каталіцкі Касцёл удзельнічае ў шматлікіх культурных мерапрыемствах, фестивалях духоўнай музыки, фестивалях фільмаў, літаратурных чытаннях. Як Вы далучаеце да гэтых працэсаў Вашых студэнтаў?

- Каталіцкі Касцёл удзельнічае ў культурных мерапрыемствах, фестивалях духоўнай музыки, фестивалях фільмаў, літаратурных чытаннях. Як Вы далучаеце да гэтых працэсаў Вашых студэнтаў?

- Дзякую вялікі! Жадаеам поспехаў у новым годзе Вам і Вашым студэнтам!

Гутарыла Эла Дзвінская, фота аўтара i Catholic.by

На здымках:

- Ксёндз-рэктар Пінскай Міждыяцэзіяльнай вышэйшай духоўнай семінарыі імя св. Тамаша Аквінскага, спадар Андрэй Рылка.
- Перадача бібліятэцкіх семінараў "Кніжнай спадчыны Францішка Скарыны".

